

Arrest

nr. 58 355 van 22 maart 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat M. FRERE, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 31 maart 2010 en heeft zich op 1 april 2010 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 12 april 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 15 oktober 2010.

1.3. Op 7 december 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 8 december 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Irakees staatsburger te zijn van Arabische origine en afkomstig te zijn van Diwaniye, meer bepaald van de wijk Al Asri. U verklaart Irak te hebben verlaten op 20/03/2010 via de internationale luchthaven in Bagdad en met uw eigen paspoort.

U verklaart sinds uw jeugd tot aan de val van het Saddamregime in verschillende autogarages te hebben gewerkt in Al Beija. Door dit werk bouwde u vele contacten op met vooraanstaande Baathleden. U gebruikte deze talrijke contacten om vrienden en kennissen uit de nood te helpen.

Vlak na de val van het regime had u geen vast werk, maar vanaf 2004 werkte u in een alcoholwinkel van een Chaldeeus Christen in Diwaniya, Souq Hared. U deed ook aan alcoholverkoop in de straten van Diwaniye, meer bepaald in Souq Hared, en dit tot 2010. U werd door uw activiteit als alcoholverkoper twee maal bedreigd door Jaysh Al Mehdi, waarvan eenmaal mondeling en eenmaal schriftelijk. U ontving een telefonisch dreigement op uw werkplaats op 6 maart 2010 waarbij gedreigd werd om uw lippen toe te plakken indien u niet zou stoppen met het drinken van alcohol. Hierna verhuisde u naar een andere wijk in Diwaniye, namelijk Hay Al Wahda.

U reisde op 20 maart 2010 van de internationale luchthaven van Bagdad naar Istanbul, waarna u doorreisde naar België. U kwam aan in België op 31 maart 2010 en vroeg de volgende dag asiel aan.

In juni 2010 ontving uw vader een dreigbrief op uw naam. Na uw vertrek uit Irak kwamen onbekenden uw vader bedreigen. Hierna zou uw oom uit Bagdad, Walid Djamil Houssein genaamd, klacht zijn gaan neerleggen tegen onbekenden bij de gouverneur van Diwaniya, Salem Anwan. Drie dagen later kwamen opnieuw onbekenden naar jullie huis in Diwaniye en vermoordden uw oom op 9 augustus 2010. Ook werden er dreigementen neergeschreven op de muur rond jullie huis in Al Asri wijk.

Ongeveer een maand voor het gehoor bij het CGVS vluchtte uw vader weg van huis en tot op heden heeft u geen enkel nieuws van hem. U verklaart niet op de hoogte te zijn van de reden van uw vaders vlucht. Echter, u vermoedt dat zijn vroeger activisme voor de communistische partij hierin een rol speelt alsook zijn openbaar geuite beschuldigingen tegen de huidige regeringsleden en hun banden met Iran.

U legt ter ondersteuning van uw asielrelaas uw originele identiteitskaart voor en een origineel militair boekje, alsook een uittreksel uit het woonregister, kopies van de identiteitsdocumenten van uw ouders en zus, alsook een overlijdensattest van uw oom en een foto van een geschreven dreigement.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hiernavolgende redenen.

Zo dient te worden opgemerkt dat u een originele identiteitskaart voorlegt en hierbij verklaart dat dit voorgelegde document zeker authentiek is (gehoorverslag CGVS p.2). Na onderzoek is echter gebleken dat uw voorgelegde Iraakse identiteitskaart een compleet vervalst document betreft. Door het neerleggen van valse identiteitsdocumenten heeft u getracht doelbewust de Belgische asielinstanties te misleiden. Dit doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien kan hierdoor uw ware identiteit niet worden vastgesteld; integendeel doet het voorleggen van valse identiteitsdocumenten ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw beweerde identiteit.

Verder dient te worden vastgesteld dat er ernstige twijfels rijzen omtrent uw beweerde professionele bezigheden waardoor u beweert problemen te hebben gekend.

U verklaart van 2004 tot 2010 te hebben gewerkt in een winkel waar alcoholische dranken worden verkocht, alsook straatverkoop te hebben gedaan, en dit in Diwaniye. U verklaart voor de winkel vooral het in- en uitladen te hebben gedaan alsook zou u alcoholische dranken hebben verkocht op

straat in Diwaniye, Souq Hared (gehoorverslag CGVS p.4-5-6). Als u echter enkele kennisvragen worden gesteld omtrent de door u verkochte alcoholische dranken, blijken uw beschrijving en kennis hierover uiterst beperkt. Hierdoor kan ernstig getwijfeld worden aan uw bewering dat u gedurende jaren als alcoholverkoper werkzaam was en hierdoor ernstige problemen kreeg. Zo werden u vooreerst enkele namen van biermerken gevraagd, waarna u erin slaagt er een vijftal op te noemen. Echter, bij de vraag naar de herkomst van deze bieren verklaart u geheel verkeerdelijk dat Tuborg een Turks biermerk is. Als u dan gevraagd wordt om de merken van de bieren neer te schrijven net zoals ze op de fles geschreven staan, verklaart u dit niet te kunnen en enkel de merken in het Arabisch te kunnen schrijven. Dit is uiterst merkwaardig gezien u deze merken gedurende zes jaar zou hebben verkocht, waardoor van u hierover meer details kunnen worden verwacht (gehoorverslag CGVS p.6).

Hiernaast verklaart u whisky te hebben verkocht als duurste alcoholische drank. Echter, naast de kleur van de fles en de achtergrondkleur van het label slaagt u er niet in uitgebreide details te geven over het uitzicht en de inhoud van de labels van de verkochte whisky flessen (gehoorverslag CGVS p.5-6). U verklaart bovendien ook niet te weten welk alcoholpercentage de verkochte whisky bevatte (gehoorverslag CGVS p.6). Het is geheel ongeloofwaardig dat u als alcoholverkoper deze dure whisky aan de man kon brengen en er een grote som geld voor ontving zonder dat u weet heeft van deze info, zoals voornamelijk het alcoholpercentage, waardoor u bijgevolg deze gegevens ook niet aan uw klanten kon verschaffen. Hierdoor kan eveneens ernstig getwijfeld worden aan uw bewering dat u zes jaar werkzaam was in de alcoholverkoop. Als u verder wordt gevraagd waar de whisky wordt gemaakt, verklaart u dat u het niet weet en dat het misschien in Amerika is (gehoorverslag CGVS p.6). De vage en weinig overtuigende verklaringen omtrent de bekende herkomst van de whisky (zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie zich in het dossier bevindt) is onaanvaardbaar voor een ervaren alcoholverkoper, waardoor verder wordt getwijfeld aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Verder verklaart u niets te weten van champagnemerken (gehoorverslag CGVS p.5) hetgeen heel erg merkwaardig kan worden genoemd, gezien u als alcoholverkoper wel deze speciale producten bleek te koop aan te bieden en u logischerwijze hiervan dient op de hoogte zijn.

Door deze heel beperkte en foutieve verklaringen omtrent algemene kenmerken van de door u jarenlang verkochte producten, kan ernstig getwijfeld worden aan de waarachtigheid van uw verklaringen omtrent uw jarenlange professionele bezigheid. Gezien u verklaart door deze alcoholverkoop in de problemen te zijn geraakt en uw land te hebben moeten ontvluchten, kan bijgevolg ook worden getwijfeld aan uw vluchtmotieven.

Verder dient eveneens te worden opgemerkt dat u vage en weinig aannemelijke verklaringen aflegt omtrent uw beweerde problemen in Irak waardoor u besloot uw land voorgoed te verlaten.

Zo verklaart u vooreerst tijdens het gehoor op het CGVS dat u twee dreigementen ontving, één mondeling in maart 2010 op uw werk en één schriftelijk in juni 2010, waarbij uw vader een dreigbrief ontving (gehoorverslag CGVS p.2). Echter, tijdens het gehoor legt u eveneens een foto neer van een op een muur geschilderde slogan, waarover u met geen woord rept tijdens het gehele gehoor op het CGVS. Slechts als u op het einde van het gehoor gevraagd wordt wat er op deze foto staat afgebeeld, verklaart u dat het een dreigement is dat op de muur van uw huis werd geschreven, maar dat u zich niet herinnert van wanneer dit dateert (gehoorverslag CGVS p.8). Het is heel merkwaardig dat u een foto neerlegt van een ontvangen dreigement terwijl u hierover op geen enkel moment spontaan gewag maakt tijdens het gehoor op het CGVS, en dit zelfs niet aanhaalt als u tot twee maal toe expliciet een opsomming van de ontvangen dreigementen wordt gevraagd (gehoorverslag CGVS p.2 en p.8). Ook de vaagheid van de situering in de tijd van dit dreigement, doet verder twijfelen aan de waarachtigheid ervan.

U maakte namelijk tijdens het gehoor telkens slechts spontaan gewag van twee dreigementen, een per telefoon op uw werk en een dreigbrief die uw vader ontving, nadat u reeds het land had verlaten (gehoorverslag CGVS p.8).

Vervolgens dient ook te worden vermeld dat u verklaart niets te hebben vernomen van de baas van de alcoholwinkel, namelijk of hij al dan niet nog problemen heeft en waar deze zich momenteel bevindt (gehoorverslag CGVS p.7). Gezien u als alcoholverkoper jarenlang werkte voor uw baas en u door deze activiteit problemen kreeg, kan door deze desinteresse van uwentwege voor de eventuele problemen en actuele situatie van uw baas nog weinig geloof worden gehecht aan uw voorgehouden actuele vervolgingsvrees.

Ook verklaart u dat uw vader vermist is en dat u denkt dat hij moest vluchten door zijn activiteiten voor de communistische partij. Echter, ook over uw vaders activiteiten voor deze partij blijft u heel erg vaag. Als u gevraagd wordt naar uw vaders concrete functie bij de communistische partij, verklaart u hierover helemaal geen info te hebben (gehoorverslag CGVS p.3), enkel heeft u weet van het feit dat uw vader soms naar Bagdad ging voor vergaderingen. U verklaart dat uw vader alles geheim hield en u zelfs zijn boeken over de partij niet mocht lezen. Echter, dit is heel merkwaardig gezien u net voordien heel overtuigend verklaart dat uw vader zeker bij de communistische partij was en dat hij zijn mond niet kon houden en steeds kritiek en commentaar gaf op de Irakese leiders (gehoorverslag CGVS p.3). Deze ongerijmde verklaringen omtrent het profiel van uw vader, waarbij deze enerzijds een overtuigende actieve communist zou zijn die overal zijn mond open doet maar anderzijds thuis niets vertelt aan zijn eigen zoon waardoor u in het geheel niets weet aan te brengen over de functie of activiteiten van uw vader, doet verder twijfelen aan de algehele geloofwaardigheid van uw beweringen.

Ook kan worden opgemerkt dat u uiterst beperkte verklaringen aflegt omtrent recente feiten en gebeurtenissen in uw regio van afkomst. Bij de vraag naar recente veiligheidsproblemen in Diwaniye maakt u gewag van een kunstdiefstal en verder van het tekort aan energievoorzieningen (gehoorverslag CGVS p.6). Echter, u verklaart zich geen concrete recente veiligheidsincidenten te herinneren, hetgeen uiterst merkwaardig kan genoemd worden gezien u woonde en werkte in de regio Diwaniye tot begin 2010 waardoor van u omstandige verklaringen kunnen worden verwacht betreffende actuele veiligheidsproblemen. U vermeldt dan uiteindelijk een incident op weg naar Kerbala. Echter, dit is geen incident van de regio Diwaniye. Verder verklaart u ook verkeerdelijk, zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie zich in het dossier bevindt, dat de Britse buitenlandse troepen in Diwaniye nog aanwezig waren tot aan uw vertrek (gehoorverslag CGVS p.7). Als u dan verder tijdens het gehoor de naam van het Britse kamp Anderson wordt voorgelegd, doet dit bij u geen belletje rinkelen (gehoorverslag CGVS p.8). Ook deze vage en weinig aannemelijke verklaringen omtrent incidenten en buitenlandse militaire aanwezigheden in Diwaniye, doen verder twijfelen aan uw verblijf aldaar op het moment dat de boven geschetste vervolgingsfeiten zich er zouden hebben afgespeeld.

De overige door u neergelegde documenten, namelijk kopies van de identiteitsdocumenten van uw familieleden, wijzigen de aard van bovenstaande motivering niet. Het betreffen hier slechts kopies waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan en bovendien kan gezien de door u voorgelegde vervalste identiteitskaart evenmin nog enige bewijswaarde worden toegekend aan deze stukken.

Ook de voorgelegde kopie van de overlijdensakte van uw oom kan om diezelfde reden bovenstaande motivering niet omkeren. Gezien het hier ten eerste een kopie betreft met beperkte bewijswaarde en bovendien uw eigen identiteit niet is aangetoond, kan evenmin uw familieband met de persoon vermeld op het overlijdensattest worden vastgesteld.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus op individuele gronden, kan een Iraakse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit Centraal-Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c Vw. toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. De subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg niet aan elke Iraakees toegekend.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de algemene veiligheidssituatie voor burgers in Irak sinds 2008 opmerkelijk is verbeterd en anderzijds dat deze veiligheidssituatie regionaal erg verschillend is (zie bijgevoegde SRB inzake "Irak - Actuele veiligheidssituatie in Centraal-en Zuid-IRAK" dd. 20 mei 2010).

De daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende (ogenblik waarop een akkoord werd bereikt tussen het Mehdi-leger en de Iraakse overheid), bleef doorgaan in 2009. In 2010 was het aantal veiligheidsincidenten over heel het Iraakse grondgebied in de periode vlak voor de verkiezingen op haar laagste peil sinds vijf jaar en dit ondanks de verhoogde politieke spanning en een aantal belangrijke bomaanslagen o.a. in Bagdad in de aanloop naar de parlementsverkiezingen van maart. Na de verkiezingen zorgde de politieke impasse wel voor grotere onzekerheid en is het geweld vooral in de hoofdstad Bagdad en omgeving gestegen.

Het geweld in Irak neemt verschillende vormen aan. Het geweld werd in 2009 overwegend veroorzaakt door bomaanslagen van diverse aard. Een tweede type van geweld dat heel vaak voorkomt zijn beschietingen ("drive-by-shootings", schietpartijen tussen rivaliserende groepen of tussen troepen/politie en opstandelingen). Daarnaast komen ook kidnapping, mortier- en raketaanvallen en de vernietiging van infrastructuur regelmatig voor (zie bijgevoegde SRB inzake "Irak - Actuele veiligheidssituatie in Centraal-en Zuid-IRAK" dd. 20 mei 2010).

De algemene veiligheidssituatie is verbeterd, maar de geografische spreiding van het geweld en het daarbij behorende risico voor burgers is regionaal erg verschillend. In de vijf Centraal-Iraakse provincies blijft de veiligheidssituatie voor burgers nog steeds erg problematisch. In de zuidelijke provincies is de veiligheidssituatie echter sinds geruime tijd erg verbeterd en is het aantal veiligheidsincidenten en aanslagen laag.

In het zuiden is het aantal burgerslachtoffers sinds midden 2008 erg gedaald. Ondanks de verbeterde veiligheidssituatie doen sjiietische militante groepen in het zuiden wel een poging om hun netwerken er terug op te bouwen, wat blijkt uit aanslagen die er nog in beperkte mate plaatsvinden. Er zijn echter geen berichten dat het aantal aanslagen opmerkelijk zou zijn gestegen in het zuiden van Irak sinds januari 2010. Wel werden er op 10 mei 2010 vermoedelijk door Al Qaeda een aantal gecoördineerde aanslagen gepleegd waarvan enkele aanslagen in het zuiden die gericht waren op sjiietische burgers. Toch hebben de terreurgroepen die verantwoordelijk zijn voor deze aanslagen veel minder slagkracht dan in het verleden en kan de globale veiligheidssituatie in het zuiden nog steeds als relatief stabiel worden omschreven.

Ook UNHCR maakte reeds in april 2009 een duidelijk onderscheid tussen de veiligheidssituatie in de vijf Centraal-Iraakse provincies en de zuidelijke provincies. UNHCR riep toen rekening houdend met het reële risico op ernstige schade voor burgers in de context van het gewapend conflict nog steeds op tot het automatisch bieden van complementaire vormen van bescherming aan Irakezen uit de vijf Centraal-Iraakse provincies doch adviseerde voor Irakezen uit zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis (zie UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers van april 2009, p.18 – p.21).

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U komt uit de stad Diwaniya in Zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie relatief kalm is. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Diwaniya in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag) en de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), onderneemt verzoeker een poging om de verschillende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, met name wat betreft zijn vals bevonden identiteitsdocumenten, zijn beperkte kennis als alcoholverkoper over de soorten bier die hij

verkocht, de dreigementen die hij en zijn familie ontvingen, zijn desinteresse in de situatie van zijn vroegere baas en het profiel van zijn vader, en over de recente feiten in zijn regio.

Aan het verzoekschrift worden geen bijkomende stukken toegevoegd. Ter terechtzitting legt verzoeker twee documenten voor die hij op 6 januari 2011 zou hebben ontvangen: volgens de tolk ter terechtzitting een bewijs van woonst gedagtekend 13 april 2010 en een uittreksel uit de algemene registratie van 23 december 2010.

2.2. De Raad ziet niet in hoe artikel 52 van de vreemdelingenwet zou kunnen geschonden zijn, aangezien de bestreden beslissing niet werd genomen op basis van dit artikel maar wel op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoekers de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te weigeren of toe te kennen.

2.3. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) de door hem voorgelegde Iraakse identiteitskaart na onderzoek een compleet vervalst document blijkt te betreffen, (ii) er ernstige twijfels rijzen omtrent zijn beweerde professionele bezigheid als alcoholverkoper waardoor hij in de problemen zou zijn geraakt, hetgeen ook doet twifelen aan zijn eigenlijke vluchtmotieven (iii) hij bovendien vage en weinig aannemelijke verklaringen aflegde omtrent zijn beweerde problemen in Irak, (iv) zijn geloofwaardigheid evenzeer ondermijnd wordt door zijn gedesinteresseerde houding omtrent de eventuele problemen en actuele situatie van zijn baas, (v) hij vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde over de activiteiten van zijn vader voor de communistische partij, (vi) hij een uiterst beperkte kennis heeft omtrent recente feiten en gebeurtenissen in zijn regio van afkomst, (vii), de overige neergelegde documenten bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen, en (viii) er actueel voor burgers uit de stad Diwaniya in Zuid-Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat.

2.5. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.6. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

2.7. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn identiteit tracht te staven aan de hand van een 'authentieke en originele' identiteitskaart, doch dat dit document na onderzoek van de Federale Politie een totale

namaking blijkt te zijn. Verzoekers verweer dat hij zijn identiteitsdocumenten in Turkije is kwijtgeraakt, hij er nieuwe heeft aangevraagd via zijn vader, hem niks vreemd is opgevallen aan de nieuwe identiteitskaart, hij deze documenten te goeder trouw heeft overgemaakt en hij niet begrijpt hoe het komt dat deze documenten als niet-authentiek worden bestempeld, kan niet aanvaard worden vermits deze argumenten geenszins de vaststellingen van de Federale Politie kunnen weerleggen, met name dat *“Het nummer (...) niet in boekdruk (is) aangebracht en de UV-beveiliging ontbreekt.”*. De Raad benadrukt dat verzoeker bovendien zelf de verantwoordelijkheid draagt voor zijn documenten die hij voorlegt aan de asielinstanties ter staving van zijn identiteit en dat de vaststelling dat zijn identiteitskaart een vervalsing blijkt te zijn, afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn identiteit en zijn relaas in het algemeen. Waar verzoeker overigens nog voorhoudt in het verzoekschrift dat hij zijn identiteitsdocumenten in Turkije is kwijtgeraakt en hij er nieuwe heeft aangevraagd via zijn vader, kan de Raad enkel vaststellen dat het voorgelegde document, blijkens de vertaling, uitgegeven werd op 5 augustus 2008, zodat geen enkel geloof wordt gehecht aan het door verzoeker opgediste relaas dienaangaande.

2.8. Daargelaten of verzoeker werkelijk van 2004 tot 2010 als alcoholverkoper aan de slag is geweest, hetgeen weinig geloofwaardig is vermits verzoeker zelf aangeeft dat de verkoop in het geheim diende te gebeuren en niet zonder risico's was (gehoor, p. 4), stelt de Raad vast dat de essentie van verzoekers voorgehouden vervolgingsvrees de bedreigingen vanwege Jaysh Al Mehdi betreffen. Hij slaagt er hieromtrent geenszins in eenduidige verklaringen af te leggen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker meerdere keren mondeling te zijn aangesproken geweest door leden van Jaysh Al Mehdi (DVZ, vragenlijst vraag 5). Tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker daarentegen aanvankelijk slechts twee keer te zijn bedreigd, de eerste keer mondeling waarbij een soort plakmiddel gebruikt werd op zijn lippen, en de tweede keer aan de hand van een dreigbrief die zijn vader ontving op het moment dat verzoeker Irak reeds verlaten had (CGVS, gehoor p. 2), en verderop verklaarde hij de eerste keer telefonisch, mondeling, te zijn bedreigd op zijn werk dat hij moest stoppen met drinken van alcohol en anders zijn lip met lijm zou worden geplakt, en de tweede keer met een brief te zijn bedreigd. Pas wanneer verzoeker aan het einde van het gehoor een door hem neergelegde foto getoond wordt van een dreigement op een muur, stelt verzoeker dat dit dreigement op zijn huis werd aangebracht op het moment dat hij al in België was, zonder dat hij dit precies in de tijd kan situeren (CGVS, gehoor p. 2, 8). Dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de manier waarop hij bedreigd werd alsook dat hij het dreigement op zijn muur niet spontaan vermeldde ofschoon hem meermaals naar alle ontvangen dreigementen werd gevraagd en hij dit dreigement evenmin kan situeren in de tijd, doet dan ook ten zeerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van de voorgehouden bedreigingen. Immers, van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in zijn hoofde aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Verzoekers verweer dat hij het dreigement niet vermeld heeft omdat hij toen niet aanwezig was in Irak en hij het bestaan van een dreigbrief, die eveneens werd verstuurd op een moment dat verzoeker al in België was, daarentegen wel vermeld heeft omdat deze brief een grotere impact had op hem, met name de dood van zijn oom, is dan ook niet ernstig aangezien verzoeker expliciet gevraagd werd naar alle dreigementen die hij ontvangen had, ongeacht de impact van deze dreigementen (*“In totaal hoeveel dreigementen?” (...) “Aantal dreigementen en details waar en wanneer”*) (CGVS, gehoor p. 2, 8)). De Raad is van oordeel dat verzoekers tegenstrijdige en vage verklaringen over de bedreigingen die hij zou ontvangen hebben, dermate determinerend zijn dat er in het geheel geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas en de voorgehouden vervolgingsfeiten. De overige in de bestreden beslissing aangehaalde motieven, inzonderheid betreffende de activiteiten van zijn vader en het lot van zijn baas, worden dan ook als overtoollig beschouwd.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

2.10. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker in ondergeschikte orde verzoekt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, doch dat hij geen concrete elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt. In de mate geloof kan worden gehecht aan

verzoekers afkomst uit Diwaniye, wijst de Raad op de informatie die aan het administratief dossier werd gevoegd waaruit blijkt er voor burgers uit de stad Diwaniya actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verzoeker brengt geen concrete informatie aan die deze overwegingen weerlegt en hij voegt verder niets toe waaruit duidelijk en concreet een reëel risico op ernstige schade blijkt. Hij toont bijgevolg niet aan dat de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake de subsidiaire beschermingsstatus op hem van toepassing zijn.

De ter terechtzitting ingediende documenten kunnen hoogstens verzoekers identiteit en zijn afkomst uit Diwaniye aantonen, en doen geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging en een reëel risico op ernstige schade heeft aangetoond.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS